

SERIE BLOGS VOOR ADVIESRADEN IN HET SOCIAAL DOMEIN

Petra van der Horst, directeur van de Koepel Adviesraden Sociaal Domein schreef inspirerende blogs over hoe adviesraden zich momenteel bewegen binnen het sociaal domein

**ADVIESRAAD ALS
THERMOMETER
VAN DE
SAMENLEVING**

**GROEPEN
INWONERS EN
THEMA'S OM
GERICHTER TE
KUNNEN
WERKEN**

**SCHRIFTELIJK
ADVIESRAPPORT
OF INFORMELE
KOFFIEAFSPRAAK?**

**OP DE KOFFIE
IN EEN
TWEEDEHANDS
WINKEL**

**MET DE
GEMEENTE IN
GESPREK
OVER DE ROL
VAN
ADVIESRADEN**

**DE KRACHT
VAN DE
ADVIESRAAD**

Adviesraad als thermometer van de samenleving

“Vanuit welk perspectief moeten we de gemeente nu precies adviseren?” Dit was voor mij de belangrijkste vraag die gesteld werd tijdens één van de trainingen voor nieuwe adviesraadsleden, die ik namens de Koepel verzorg. Mijn antwoord? Vanuit het perspectief van inwoner van de gemeente. Als adviesraadslid ben je namelijk primair inwoner. Als inwoner kan je verschillende rollen hebben en volgens mij kan je zelf het beste bepalen vanuit welke rol jij de wethouder(s) en beleidsmedewerkers adviseert.

Participatiesamenleving

Als adviesraad ben je – logischerwijs – actief in een gemeente. Een gemeente die handelt vanuit de gedachte dat we moeten toegroeien naar een participatiesamenleving. Een samenleving waarbij ieder mens mee kan doen. Je kijkt wat je vanuit eigen kracht kunt doen. Je benut naasten, burens en schakelt waar nodig vrijwilligers en/of mantelzorgers in. En als het nodig is kan je een beroep doen op betaalde hulp vanuit de gemeente. In deze context vervullen adviesraadsleden hun rol. Hier moet je je als adviesraadslid bewust van zijn. Je bent zelf inwoner van deze gemeente, maar ook wijkbewoner, vrijwilliger, mantelzorger en/of iemand met een ondersteuningsvraag.

Inwoner

Allereerst dus die rol als inwoner. Vanuit deze rol kan je heel goed bekijken of de ideeën van de participatiesamenleving geland zijn in jouw omgeving. Bij burens, bij de sportvereniging, op een verjaardag... begrijpen mensen dat we in deze ontwikkeling zitten? Zijn de principes van de participatiesamenleving geland? Worden ideeën begrepen en omarmd? Vang deze signalen en deel ze met de gemeente!

Inwoner met een ondersteuningsvraag

Misschien ben jij adviesraadslid en tegelijkertijd inwoner met een ondersteuningsvraag. Of heb je nauw contact met iemand die dat wel is. In dat geval kan je vanuit cliëntperspectief adviseren richting gemeente. Is de toegang tot ondersteuning makkelijk vindbaar? Hoe ervaar je de ondersteuning die geboden worden? Zijn er goede keukentafelgesprekken? Kan je makkelijk de weg vinden in regels en wetten?

Mantelzorger

Naast inwoner ben je misschien ook nog mantelzorger. Of misschien heb je contact met mantelzorgers. Signaleer dan waar deze groep tegenaan loopt. Wat zijn obstakels die mantelzorgers tegen komen, waarbij hebben ze wel of juist geen ondersteuning nodig? En ook: wat kunnen ze wel bieden en wat juist niet? Waar liggen hun grenzen? Breng dit als input in bij jouw adviesraad. En bedenk met elkaar wat je hier mee kan richting de gemeente.

Buur

Steeds meer mensen wonen langer thuis. Ook mensen met een psychische kwetsbaarheid, mensen met weinig financiële middelen of mensen die eenzaam zijn. Ook in jouw wijk. Bekijk dit eens als buur: helpen mensen in jouw wijk elkaar? Wat speelt er in jouw wijk? Wat maakt dat jouw buurt wel/geen sterke buurt is? Wat hebben burens nodig om elkaar te helpen en wat kan de gemeente hierin doen? Wat zijn burens wel of juist niet bereid om te doen. Oftewel: wat zijn de grenzen aan burenhulp? Nog een rol van waaruit je jouw adviesraad én de gemeente kunt adviseren.

Vrijwilliger

Een ander belangrijk perspectief is dat van vrijwilligers. Ben je een vrijwilliger of ken je vrijwilligers? Luister naar hun verhalen, waarnemingen en opvattingen. Waar beleven ze plezier aan, waar lopen ze tegenaan? Wat zijn hun motieven? Wat willen vrijwilligers wel/niet als het gaat om ondersteuning of deskundigheidsbevordering? Breng binnen jouw adviesraadswerk in vanuit welk perspectief vrijwilligers kijken naar de verwachtingen vanuit de participatie samenleving. Bij dit perspectief kun je ook denken aan inwoners die burgerinitiatieven ontplooiën. Wat zijn hun motieven? Wat hebben zij nodig? Is de lokale samenleving in het algemeen en de gemeente in het bijzonder hier 'klaar' voor?

Initiatiefnemers van / deelnemers aan burgerinitiatieven

De participatiesamenleving en het transformatieproces zorgen er voor dat burgers zelf initiatieven nemen. Bijvoorbeeld door collectieve voorzieningen te organiseren; in de vorm van collectieven/coöperaties of zelfbeheergroepen die ruil/ hulpdiensten op gang brengen. Deze inwoners ontplooiën initiatieven omdat ze vinden dat zaken anders of beter kunnen of omdat ze vinden dat er iets moet komen en ze niet willen wachten tot een instelling of organisatie belangstelling of geld heeft. Deze initiatiefrijke burgers die *eigen kracht* of *'samenkracht'* inzetten om gemeenschapsdoelen te realiseren lopen soms tegen specifieke problemen aan als zij als burger actief worden binnen het sociaal domein. De adviesraad kan er voor kiezen om ook vanuit deze rol actief te zijn. Wat heeft deze groep inwoners nodig om hun initiatief vorm te geven en om werkelijk 'eigenaar' te zijn? Is de lokale samenleving in het algemeen en de gemeente in het bijzonder klaar voor inwoners die zelf initiatieven nemen en zaken oppakken, naar zich toetrekken of overnemen?

Dubbele focus

Naar mijn idee liggen de adviezen van adviesraden nu nog veel vanuit het perspectief vanuit inwoners met ondersteuningsvraag. Hier is in principe niets mis mee, wat dit is hard nodig. Maar in het sociaal domein – en dus in onze participatiesamenleving – gaat het niet alleen om inwoners met een ondersteuningsvraag, maar ook om inwoners met een andere rol, zoals hierboven beschreven. En het is ook zo belangrijk om input te geven vanuit die andere rollen. Adviseer vanuit jouw rol als inwoner, mantelzorger, vrijwilliger, buur of initiatiefnemer van een burgerinitiatief. Of haal kennis en ervaringen op bij mensen die deze rol vervullen. Als adviesraad kan je zo fungeren als thermometer van de samenleving. Je peilt wat er leeft bij mensen met een ondersteuningsvraag, maar ook bij al die andere mensen.

De participatiesamenleving gaat niet alleen over mensen die ondersteuning nodig hebben, maar ook over mensen die een rol willen hebben in deze samenleving, hoe groot of klein ook.

Het werk van een adviesraadslid wordt ook veel leuker en dynamischer, als je er op deze manier naar kijkt. Of je wetten of regels kent is minder van belang. Het hebben van voelhorens voor wat er speelt in jouw buurt, bij mantelzorgers of vrijwilligers die je kent is dan 'opeens' even zo belangrijk. Door je adviesraad op deze manier in te richten kan je echt in gesprek met de gemeente over hoe je de participatiesamenleving vorm geeft. Je kunt dan advies geven over wat er speelt in wijken, wat behoeftes zijn van mantelzorgers en vrijwilligers, hoe burens ingeschakeld kunnen worden en wat de wensen zijn ten opzichte van bekostigde hulp.

Petra van der Horst,
directeur Koepel Adviesraden Sociaal Domein

Op de koffie in een tweedehandswinkel

Eerder schreef ik een blog over de rollen die je als adviesraadslid kunt innemen en vanuit welk perspectief je vervolgens kunt adviseren. Als aanvulling wil ik in deze blog ingaan op de toegevoegde waarde die je als adviesraad kunt hebben door de leef- en belevingswereld van inwoners écht bij de gemeente naar binnen te brengen.

In één van de gemeentes waar ik veel contacten heb, hoorde ik over een tweedehandswinkel die door de jaren heen veel meer was geworden dan een tweedehandswinkel. Het werd een plek waar mensen uit de buurt (bijna gratis) een kopje koffie dronken, binnen wandelden voor een praatje en/of elkaar een uurtje gezelschap hielden. Mensen met weinig sociale contacten, mensen met schulden, mensen die anders zijn maar ook 'gewone' buurtbewoners. Sommigen hielpen zelfs mee in de winkel met het uitpakken van spullen en het netjes houden van de schappen. Die tweedehandswinkel werd een fijne ontmoetingsplaats met een belangrijke functie in de wijk. Niet bedacht of ondersteund vanuit de gemeente, maar 'als vanzelf' ontstaan. Omdat de eigenaar hiervoor ruimte liet, omdat de sfeer passend was en vooral omdat hier binnenkomen om te praten of om koffie te drinken iets vrijblijvends had. Het was goed zo.

Belangrijke input

Ik word warm van dergelijke laagdrempelige, spontane ontmoetingsplekken waar iedereen zich welkom en thuis voelt. Het is mooi om te zien dat mensen – met welke achtergrond of behoefte dan ook – elkaar hier ontmoeten, met elkaar meeleven en hun kwaliteiten kunnen benutten. En volgens mij zijn dit de plekken waar adviesraadsliden naartoe 'moeten'. Omdat hier zoveel input te halen valt die belangrijk is voor de gemeente. Praat met mensen die hier komen; in jouw rol als buurtbewoner. Grote kans dat hier ook vrijwilligers rondlopen. Luister naar hen: wat gaat er wel/niet goed in hun werk. Wat hebben ze nodig en waar liggen de grenzen van hun ondersteuning?

Ontmoetingsplekken

Als adviesraad ben je van meerwaarde als je de plekken in jouw gemeente kent die – vanuit beleidsmatig oogpunt onbedoeld – toch een ontmoetingsplek zijn. Realiseer je dat je op deze plekken hele waardevolle signalen kunt ophalen. Het gaat erom om 'out of the box' te denken. We zijn bijvoorbeeld geneigd om er vanuit te gaan dat organisaties die voor bepaalde doelgroepen werken (hun medewerkers en leiding) ook alle kennis over deze doelgroep hebben en precies weten wat er speelt. Maar is dat wel altijd zo? Ze faciliteren deze doelgroep, maar weten ze ook van binnenuit wat er gaande is? Is het niet handig om de mensen zelf en hun naasten hierover te spreken? En zijn vrijwilligers ook geen prima informanten? Juist omdat zij belangeloos te werk gaan.

Praten met mensen met een ondersteuningsvraag is uiteraard belangrijk. Maar voeding hoeft niet alleen bij deze mensen (cliënten) zelf vandaan te komen, maar bijvoorbeeld ook bij vrijwilligers in een buurt- of jongerenhuis, bij de vrijwilligers van de Voedselbank, Tafeltje dekje of de Zonnebloem.

Mijn punt? Realiseer je dat je als adviesraadslid op hele verschillende plekken informatie op kunt doen. Dat sterkt je in de mogelijkheid om als onafhankelijke partij de leef- en belevingswereld van verschillende doelgroepen naar binnen te brengen bij de gemeente. En zorg ervoor dat je door die doelgroepen niet als verlengstuk van de gemeente wordt gezien, maar juist als vertegenwoordiger van de samenleving. Een participatiesamenleving begint niet (alleen) in het gemeentehuis, maar juist daarbuiten. Op tal van plekken in de gemeente: gefaciliteerd of ontstaan vanuit bewonersinitiatief. Dus drink eens een kopje koffie mee in die tweedehandswinkel of op een dergelijke andere plek en zet je voelhorens uit. Wedden dat het nuttige informatie voor jou als adviesraadslid oplevert?

Petra van der Horst,
directeur Koepel Adviesraden Sociaal Domein

Groepen inwoners en thema's om gericht te kunnen werken

Vanuit mijn functie bij de Koepel Adviesraden Sociaal Domein spreek ik veel met beginnende adviesraadsleden. We hebben het dan regelmatig over de rol die je als adviesraadslid kunt innemen, vanuit welk perspectief je kunt adviseren. Ik deel dan ook graag mijn visie over hoe je de leef- en belevingswereld van inwoners bij de gemeente naar binnen kunt halen. Want dat vind ik een belangrijke meerwaarde van de adviesraad.

Deze gesprekken hebben geresulteerd in vier blogs, waarvan dit de derde is. Ik wil het in deze blog graag hebben over de doelgroepen en thema's van waaruit je je adviesraadswerk kunt benaderen. Dit hoeven niet de doelgroepen en thema's te zijn die leidend zijn voor de gemeente. Het zijn de groepen die mijns inziens lokaal belangrijk kunnen zijn om signalen op te vangen, om te horen wat er speelt binnen het sociaal domein. Omdat het gaat om groepen met specifieke vragen, behoeften en omstandigheden. Het zijn thema's die voor inwoners belangrijk zijn. Het kan zijn dat bepaalde thema's anders benoemd worden binnen het gemeentehuis of zelfs bij verschillende beleidsmedewerkers thuis horen.

Doelgroepen

Volgens mij is het voor adviesraden handig om je netwerk (achterban) te groeperen in doelgroepen of subgroepen. Waarom? Omdat je op die manier gericht kan werken. Iedere doelgroep geeft bepaalde signalen af die voor jou (en voor de gemeente) van belang zijn. Daarnaast laten verschillende groepen mensen zich op verschillende plekken vinden. Verschillende groepen benoemen helpt je dus om gericht en resultaatgericht te werken. Realiseer je hierbij dus wel dat deze subgroepen beleidsmatig – en dus vanuit de gemeente – gezien niet (altijd) als aparte doelgroep gezien worden.

Voorbeelden

Er zijn veel subgroepen te definiëren. Ik noem een hele rij op, om u een goed idee te geven van alle doelgroepen die voor adviesraden van waarde kunnen zijn: mensen met een beperking (psychisch of door een handicap), mensen die langdurig in de bijstand zitten, mensen met een niet Nederlandse achtergrond, jongere ouderen en oudere ouderen, ouderen, jongeren 18- en 18+, jongeren/thuisblijvers, kinderen, ouders met kinderen die zorg krijgen via de gemeente, vrijwilligers bij de sportvereniging, vrijwilligers binnen zorg en welzijn (actief in een buurthuis, Tafeltje Dekje, vervoer voor ouderen, schuldhulpmaatje, Zonnebloem, Voedselbank en diaconie), mensen die langdurig een laag inkomen hebben en/of met schulden die ze niet kunnen afbetalen, mantelzorgers, mensen die betrokken zijn bij bewonersinitiatieven, mensen die actief zijn in buurt- en wijkverenigingen, ex-gedetineerden, vluchtelingen en migranten.

In contact

Volgens mij ben je als adviesraadslid echt van meerwaarde als je oog hebt voor deze subgroepen en actief met ze in contact komt. Hoe ervaren zij de participatiesamenleving, (eventuele) ondersteuning vanuit de gemeente, hun contact met andere subgroepen? Dit contact hoeft niet per se direct te zijn, dat kan ook heel goed via vrijwilligers. Natuurlijk kunt u contact leggen met professionals van het wijkteam, de coördinator van het inloophuis, de directie van de welzijnsinstelling. Maar het risico zit er in dat ze aandacht vragen voor organisatieperikelen en de belangen die daarbij horen. Heel interessant maar minder relevant voor de adviesraad. Focus u op de 'gebruikers', hun mantelzorgers en op vrijwilligers. Zij zijn vaak beter op de hoogte van de leefwereld. En juist die leefwereld is zo van meerwaarde voor wethouders en beleidsmedewerkers.

Thema's

Om adviesraadswerk te kunnen doen heb je aangrijpingspunten nodig, dit kunnen dus doelgroepen zijn, maar ook thema's. Veel adviesraden verdelen hun werk in thema's binnen het sociaal domein: jeugd, Wmo, participatie, werk en inkomen. Maar het is ook heel goed mogelijk om andere thema's te hanteren. Bijvoorbeeld omdat adviesraadsliden passie hebben voor een bepaald thema, of veel ervaring. Om een beeld te schetsen benoem ik ook hier enkele voorbeelden: toegankelijkheid, psychische kwetsbaarheid, burenhulp, preventie (t.a.v. verslavingen, ongezond gedrag), wijkteams, bewonersinitiatieven, langer thuis wonen, algemene voorzieningen (bus, winkel, huisartsen: randvoorwaarden om goed te leven in de wijk), huiselijke geweld, huishoudelijke hulp, begeleid en beschermd wonen, eenzaamheid, (vrijwilligers)werk, PGB, vervoer, keukentafelgesprek, eigen bijdrage. Mijn advies: heb voor ogen welke doelgroepen en thema's er allemaal zijn om als adviesraad te kunnen signaleren en om advies te geven. En natuurlijk bestaat er overlap en samenhang tussen doelgroepen onderling en dit zelfde geldt voor thema's. Maar kijk dan ook vooral naar samenhang. Door op deze manier te werken onderscheid je de rol van adviesraden echt van die van de gemeente zelf. En dat is een fantastische meerwaarde!

Petra van der Horst,
directeur Koepel Adviesraden Sociaal Domein

Met de gemeente in gesprek over de rol van adviesraden

Ik cross het hele land door om trainingen te geven aan (beginnende) adviesraadsleden. Heerlijk vind ik dat, want op die momenten kom ik écht in gesprek met adviesraadsleden. Oftewel: met ónze leden, de leden van de Koepel Adviesraden Sociaal Domein. Tijdens deze trainingen hebben we het regelmatig met elkaar over de toegevoegde waarde van adviesraden voor de gemeente. Voor heel veel adviesraden blijft dit een zoektocht. Ze worstelen met vragen als: "Hoe geven we vorm aan inhoud aan inzichten die we op hebben gedaan door ons contact met inwoners? Hoe zorgen we dan ons werk zoden aan de dijk zet?"

Vorm en inhoud

Aan het enthousiasme en de inzet van deze adviesraadsleden zal het niet liggen. Keer op keer zie ik gedreven mensen, met veel werk- en levenservaring die hun inzichten in willen zetten om tot een betere (uitvoering van) gemeentelijk beleid te komen. Maar wat mij opvalt is dat de gemeente vaak wel heeft geformuleerd over welke thema's adviesraden mogen adviseren, maar dat raden vervolgens zelf mogen uitvogelen hoe deze adviserende rol vorm en inhoud moet krijgen.

Trainingen

Zonder helderheid vanuit de gemeente is het lastig om advies te geven waarbij recht wordt gedaan aan wat er bij inwoners leeft. Helemaal als je als adviesraad weinig ondersteuning krijgt vanuit de gemeente, veel nieuwe (onervaren) adviesraadsleden hebt of als er hoge verwachtingen zijn vanuit de gemeente. Gelukkig kunnen wij als Koepel hierbij helpen. Bijvoorbeeld door trainingen. Tijdens deze trainingen bepalen we allereerst met elkaar: 'Hoe willen wij – als adviesraad – onze rol vervullen? Welke inzet is daar voor nodig? Kunnen we dat waarmaken en zo ja, hoe? Hoe krijgen we alle neuzen dezelfde kant op? En vooral ook: hoe delen we al deze inzichten met de gemeente?'

Verheldering

Het helpt je als adviesraad om dit duidelijk te formuleren met elkaar. Maar uiteraard ligt er ook een opdracht bij de gemeente. De adviesraad is er immers omdat de gemeente daarvan de toegevoegde waarde ziet. Laten we – als adviesraadsleden – wethouders(s) uitdagen om hun verwachtingen ten aanzien van het werk van adviesraden te verhelderen. Op welke momenten heeft de wethouder wat aan een advies? Wanneer heeft een advies voor de wethouder toegevoegde waarde? En uiteraard kan die toegevoegde waarde per collegeperiode verschillend zijn, ook dat is goed met elkaar te bespreken.

Niets vervelender dan onuitgesproken verwachtingen ten opzichte van elkaar. Want pas als we – adviesraadsleden en wethouders – openlijk met elkaar delen wat we wensen en verwachten, kan er een vruchtbare samenwerking ontstaan.

Petra van der Horst,
directeur Koepel Adviesraden Sociaal Domein

Schriftelijk adviesrapport of een informele koffieafspraak?

Van adviesraden hoor ik dat ze hun adviezen aan wethouders en beleidsambtenaren vaak schriftelijk doen. Ze steken veel tijd en moeite in een (stevig) document dat als adviesrapport bij de gemeente wordt aangeleverd. Tegelijkertijd vragen adviesraden zich af of deze vorm (nog) wel aansluit bij de behoefte van ambtenaren. Een goede vraag! Het schrijven van een adviesrapport is tijdrovend en vraagt bovendien specifieke vaardigheden. Kunnen en willen adviesraadsleden wel beschikken over beide?

In gesprek

Volgens mij is het belangrijk dat adviesraden het gesprek aan durven gaan met hun gemeente over de vorm van hun adviezen. Het doel van de adviezen is duidelijk: de leefwereld van inwoners binnen halen. Niet gedacht vanuit de beleidswereld, maar puur vanuit de inwoners die bij een bepaald thema betrokken zijn. In welke vorm ziet uw gemeente deze input het liefst? Misschien inderdaad als een adviesrapport. Maar ik ken ook voorbeelden van wethouders die liever een kop koffie drinken met iemand uit de adviesraad om zo input te krijgen. De belangrijkste punten uit dit gesprek vervolgens vertaald naar één A4 met bullets.

Aantrekkelijker

Begrijp me niet verkeerd; er is niets mis met een schriftelijk adviesrapport. Maar ik zie dat deze vorm zich gemakkelijk laat verleiden tot beleidstaal. En dan drijf je volgens mij af van de essentie. Want je wilt de stem van inwoners laten horen, en die praten doorgaans niet in gemeentelijke taal. Daarnaast maken nieuwe vormen van advisering het adviesraadswerk ook veel aantrekkelijker. Ook inwoners die niet zo taalvaardig zijn en/of geen rapporten kunnen schrijven kunnen op hun manier prima een advies geven aan de gemeente. Bijvoorbeeld door een informeel (koffie)gesprek, een lunch of misschien zelfs wel een vlog (jongeren). Dat maakt de drempel om te kiezen voor adviesraadswerk ook lager.

Energie

De vorm moet aansluiten bij de wens van de gemeente, maar zeker ook bij wat past bij jullie als adviesraad. Dus denk met elkaar na: hoe kan de gemeente wat hebben aan jullie inspanningen? Op welke plekken en momenten in de beleidscyclus? En welke vorm leent zich hier dan het beste voor? Ga het gesprek aan. Op die manier halen beide partijen er het meeste resultaat én energie uit!

Petra van der Horst,
Directeur Koepel Adviesraden Sociaal Domein

De kracht van de adviesraad

Steeds vaker zie ik adviesraden echt in hun kracht komen. Bijvoorbeeld als het gaat om ongevraagd adviseren. Als Koepel hebben we hier al vaker aandacht aan besteed. Persoonlijk ben ik er een groot voorstander van. Als adviesraad heb je de kans om signalen, berichten en vragen uit de samenleving te verzamelen en te delen met de gemeente. En is het niet veel krachtiger als je die verhalen zelf *agendeert*, in plaats van dat je als adviesraad alleen maar *reageert* op beleidsstukken?

Samenleving betrekken

Nog krachtiger wordt een ongevraagd advies als je niet alleen signaleert welke thema's inwoners aan het hart gaan, maar daarnaast ook adviseert welke rol inwoners hierbij zelf kunnen spelen. Neem als voorbeeld het thema 'eenzaamheid'. Je kunt dit agenderen bij de gemeente, omdat je als adviesraad signaleert dat bepaalde wijken hier veel mee te maken hebben. Op basis daarvan adviseren jullie als raad bijvoorbeeld ouderenwerkers een cursus aan te bieden over hoe om te gaan met eenzaamheid. Daarnaast kan je als adviesraad ideeën inbrengen over het belang van burens bij dit thema. Juist die burens kunnen in een wijk heel veel teweeg brengen. Als adviesraad kan je laten zien wat de overheid moet doen, maar ook wat burgers nodig hebben om hun rol te kunnen vervullen. Het is aan de adviesraad om de samenleving te betrekken. Juist omdat je als adviesraad adviseert vanuit inwonersperspectief.

Ruis

In de communicatie tussen gemeente en burgers ontstaat soms ruis. Ook hier zie ik een belangrijke rol weggelegd voor adviesraden. Een rol om nog krachtiger te worden. Adviesraden zijn veel in gesprek met inwoners en horen zodoende hoe besluiten en wetten anders geïnterpreteerd worden dan ze bedoeld zijn. Als voorbeeld: de gemeente wil burens betrekken bij de zorg voor mensen met een psychische kwetsbaarheid. Een mooi initiatief. Maar ook zijn er inwoners die denken dat het hier gaat om een bezuinigingsmaatregel: "er wordt bezuinigd en nu moeten wij het werk van professionals zeker overnemen?". Deel deze signalen met de gemeente en leg aan de andere kant aan inwoners uit dat deze maatregel niet te maken heeft met bezuiniging, maar met een bepaalde verantwoordelijkheid die we als buur hebben. Als adviesraad ben je een belangrijke schakel tussen gemeente en inwoners. Pak die rol: laat over en weer zien hoe dingen ervaren worden, wat er speelt en welke thema's belangrijk zijn. Kortom: sta als adviesraad in je kracht. Dat zorgt voor meer resultaat en maakt het werk als adviesraadslid zoveel leuker!

Petra van der Horst

Directeur Koepel Adviesraden Sociaal Domein